

مواد و روش

این تحقیق در گلخانه‌ای واقع در ماهدشت شهرستان کرج به مرحله اجرا درآمد. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار انجام شد که فاکتور اول شامل عدم تلقیح (شاهد)، تلقیح با سویه *Glomus intraradices* و تلقیح با سویه *Glomus mosseae* بود. فاکتور دوم ورمی کمپوست در سه سطح صفر (شاهد)، ۲۵ و ۵۰ درصد حجم گلدان‌ها بود. جهت کشت از گلدان‌های پلاستیکی ۸ کیلوگرمی استفاده گردید و بسترهای کشت با توجه به تیمارها از میکوریزا، ورمی کمپوست و خاک پُر گردید و برای تیمار شاهد از ۱۰۰ درصد خاک لوم استفاده شد. به منظور اعمال تیمار قارچ میکوریزا، از هر کدام سویه‌های مورد نظر، میزان ۲۰ گرم در ازای هر کیلوگرم خاک به درون گلدان‌ها اضافه شد و برای اعمال تیمار ورمی کمپوست، به میزان ۲۵ و ۵۰ درصد حجم گلدان‌ها، از ورمی کمپوست استفاده شد. در این آزمایش از نشاء‌های هم اندازه و یکسان آویشن استفاده شد. آبیاری گلدان‌ها با توجه به نیاز گیاه هفته‌ای سه مرتبه صورت پذیرفت.

برای محاسبه وزن خشک گیاه، پس از تعیین وزن تر گیاه نمونه‌ها، به مدت ۴۸ ساعت در آون و در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند، سپس با استفاده از ترازوی با دقت وزن ۰۰۰۱/۰ گرم وزن شدند. برای محاسبه درصد اسانس اندام خشک گیاه، از دستگاه کلونجر استفاده شد. بدین منظور پس از خرد شدن اندام‌های خشک گیاه با استفاده از دستگاه کلونجر و به روش تقطیر با آب به مدت ۴ ساعت اسانس نمونه‌ها استخراج شد و اسانس به دست آمده با استفاده از سولفات سدیم خشک رطوبت‌زدایی گردید و سپس درصد اسانس محاسبه شد. جهت تجزیه نمونه‌های اسانس و اندازه‌گیری دقیق ترکیبات موجود در آن از دستگاه کروماتوگرافی گازی استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS و مقایسه میانگین تیمارها به روش آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۱ درصد انجام گرفت.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس نشان دهنده این است که میکوریزا و ورمی کمپوست در سطح احتمال یک درصد و اثر متقابل آن‌ها در سطح احتمال پنج درصد بر روی وزن خشک بوته تأثیر معنی‌داری دارد (جدول ۱). بر اساس نتایج حاصل شده مصرف میکوریزا سبب افزایش وزن خشک بوته می‌گردد به طوری که بیشترین وزن خشک بوته به مقدار ۹۶/۲۴ گرم در تیمار *Glomus mosseae* به دست آمده است (جدول ۲). نتایج نشان داد که وزن خشک بوته در حضور ورمی کمپوست افزایش می‌یابد و بیشترین وزن خشک را تیمار ۲۵۰ درصد ورمی کمپوست به مقدار ۳۷/۲۳ گرم دارا است (جدول ۳). همچنین مشخص گردید که مصرف تژام میکوریزا و ورمی کمپوست موجب افزایش وزن خشک بوته می‌شود، به نحوی که بیشترین وزن خشک بوته به مقدار ۹۷/۲۵ و ۹۴/۲۴ گرم به ترتیب مربوط به تلقیح با *Glomus intraradices* و *Glomus mosseae* در حضور ۲۵ درصد ورمی کمپوست می‌باشد (جدول ۴).

میکوریزا و ورمی کمپوست در سطح یک درصد و اثر متقابل میکوریزا با ورمی کمپوست در سطح پنج درصد بر روی طول ریشه معنی‌دار شده است (جدول ۱). نتایج مقایسه میانگین اثرات اصلی نشان داد که کاربرد میکوریزا و مصرف ورمی کمپوست باعث افزایش طول ریشه می‌شود، به طوری که بیشترین طول ریشه در اثر کاربرد *Glomus mosseae* به میزان ۸۱/۳۵ سانتی‌متر به دست آمد و همچنین تیمار ۲۵ درصد ورمی کمپوست از بیشترین طول ریشه (۷/۳۳ سانتی‌متر) برخوردار است (جدول ۲) و (جدول ۳). نتایج مقایسه میانگین اثر متقابل میکوریزا و ورمی کمپوست (جدول ۴) نشان داد که بیشترین طول ریشه به میزان ۷۳/۳۷ سانتی‌متر مربوط به تلقیح میکوریزایی با *Glomus mosseae* در حضور ۲۵ درصد ورمی کمپوست و کمترین طول ریشه به میزان ۱۳/۲۱ سانتی‌متر مربوط به تیمار شاهد می‌باشد. اطلاعات بدست آمده از نتایج تجزیه واریانس (جدول ۱) مبین این است که میکوریزا و ورمی کمپوست بر روی تعداد گل در گل‌آذین در سطح احتمال یک درصد و اثر متقابل میکوریزا با ورمی کمپوست در سطح احتمال پنج درصد تأثیر معنی‌داری دارد. بر اساس نتایج به دست آمده مصرف میکوریزا سبب افزایش تعداد گل می‌شود به گونه‌ای که بیشترین تعداد گل به مقدار ۶۷/۱۰۱ گل در اثر کاربرد *Glomus mosseae* و کمترین تعداد گل به مقدار ۶۷/۶۶ گل در تیمار شاهد حاصل شده است (جدول ۲). با کاربرد ورمی کمپوست تعداد گل در گل‌آذین نسبت به شاهد افزایش می‌یابد، به طوری که بیشترین تعداد گل به مقدار ۲۲/۹۵ گل را تیمار ۲۵ درصد ورمی کمپوست دارا است (جدول ۳).

نتایج بدست آمده از تجزیه واریانس آزمایش، بیانگر آن بود که تأثیر هر دو عامل میکوریزا و ورمی کمپوست در سطح یک درصد بر درصد اسانس معنی‌دار شده است، ولی اثر متقابل آن‌ها معنی‌دار نگردیده است (جدول ۱). مقایسه میانگین تیمارها افزایش قابل ملاحظه‌ای را بین گونه‌های میکوریزا نشان داد، به نحوی که میزان اسانس بذر در تیمار شاهد (۸۴/۰ درصد)، *Glomus intraradices* (۱/۱ درصد) و *Glomus mosseae* (۴۴/۱ درصد) بود (جدول ۲). همچنین مشاهده شد که ورمی کمپوست (جدول ۳) موجب افزایش درصد اسانس می‌شود و تیمار ۲۵ درصد ورمی کمپوست از بیشترین درصد اسانس (۲۷/۱ درصد) برخوردار است. بر اساس نتایج حاصل شده از مقایسه میانگین اثرات متقابل میکوریزا با ورمی کمپوست بیشترین درصد اسانس به مقدار ۶۷/۱ درصد در تلقیح میکوریزایی با *Glomus mosseae* در حضور ۲۵ درصد ورمی کمپوست می‌باشد (جدول ۴). نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد (جدول ۱) که میکوریزا و ورمی کمپوست بر روی درصد تیمول در سطح احتمال یک درصد تأثیر معنی‌داری دارند، ولی در اثر متقابل میکوریزا با ورمی کمپوست تأثیر معنی‌داری مشاهده نمی‌شود. با اعمال ورمی کمپوست و میکوریزا درصد تیمول افزایش یافت (جدول ۲ و ۳). بر اساس نتایج حاصل شده تلقیح میکوریزایی باعث بهبود درصد تیمول در عدم حضور ورمی کمپوست می‌گردد. نتایج (جدول ۴) نشان داد که بیشترین درصد تیمول به میزان ۲۷/۷۹ درصد مربوط به کاربرد *Glomus mosseae* در حضور ۲۵ درصد ورمی کمپوست می‌باشد.

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس تأثیر انواع میکوریزا و سطوح مختلف ورمی کمپوست بر عملکرد کمی و کیفی آویشن

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

منابع تغییرات	درجه آزادی	ارتفاع بوته	وزن خشک بوته	تعداد ساقه جانبی	طول ریشه	تعداد گل در گل آذین	درصد اسانس	درصد تیمول
بلوک	۲	۳۶/۲ ^{ns}	۱۲/۱۰ ^{ns}	۴۴/۷۱ ^{ns}	۸۵/۳ ^{ns}	۱۵/۲۷۹ ^{ns}	۱/۰ ^{ns}	۶۴/۷ ^{ns}
میکوریزا (a)	۲	۳۲/۲۱۸	۹۱/۱۱۳ ^{ns}	۱۱/۱۲۰۰	۷۱/۳۴۳	۴۸/۲۷۷۸ ^{ns}	۸۱/۰ ^{ns}	۴۱/۶۰۷ ^{ns}
ورمی کمپوست (b)	۲	۱۱/۷۶ ^{ns}	۵/۱۹ ^{ns}	۴۴/۱۳۱ ^{ns}	۷۲/۴۹ ^{ns}	۵۹/۹۰۰ ^{ns}	۱۶/۰ ^{ns}	۱۹/۱۸۱ ^{ns}
a*b	۴	۳۶/۳ ^{ns}	۲۷/۱ ^{ns}	۳۹/۵ ^{ns}	۰۶/۳ ^{ns}	۹۳/۶۶ ^{ns}	۱/۰ ^{ns}	۶۸/۴ ^{ns}
خطا	۱۶	۱/۱	۳۷/۰	۹۴/۵	۶۹/۶	۴۸/۱۵	۰۰۵/۰	۱۹/۳
%CV		۸/۳	۸/۲	۹۷/۲	۶۶/۲	۶۲/۴	۲۶/۶	۶۳/۲

عدم تاثیر معنی دار : ns و* به ترتیب معنی دار در سطح احتمال پنج درصد و یک درصد*

جدول ۲- مقایسه میانگین های اثر انواع میکوریزا بر عملکرد کمی و کیفی آوبشن

میکوریزا	ارتفاع بوته (cm.plant-1)	وزن خشک بوته (gr.plant-1)	تعداد ساقه جانبی	طول ریشه (cm.plant-1)	تعداد گل در گل آذین	درصد اسانس	درصد تیمول
عدم تلقیح	۴۴/۴۲	۹۴/۱۷	۸۹/۶۹	۱۱/۲۴	۶۷/۶۶	۸۴/۰	۴۱/۵۹
Glomus intraradices	۰۹/۲۸	۳۹/۲۲	۸۴	۴۱/۳۳	۸۹/۸۶	۱/۱	۰۵/۶۹
Glomus mosseae	۲۶/۳۲	۹۶/۲۴	۷۸/۹۲	۸۱/۳۵	۷۱/۱۰۱	۴۴/۱	۶۴/۷۵

میانگین های دارای حروف مشابه بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵% تفاوت معنی داری ندارند

جدول ۳- مقایسه میانگین های اثر سطوح مختلف ورمی کمپوست بر عملکرد کمی و کیفی آوبشن

ورمی کمپوست (درصد)	ارتفاع بوته (cm.plant-1)	وزن خشک بوته (gr.plant-1)	تعداد ساقه جانبی	طول ریشه (cm.plant-1)	تعداد گل در گل آذین	درصد اسانس	درصد تیمول
۰	۷۷/۴۴	۴۹/۴۰	۷۸/۷۸	۱۱/۲۹	۲۴/۷۵	۰۲/۱	۱۴/۶۴
۲۵	۵۸/۳۰	۳۷/۲۳	۳۳/۸۶	۷/۳۳	۲۲/۹۵	۲۷/۱	۹۱/۷۲
۵۰	۴۴/۲۷	۴۱/۲۱	۵۶/۸۱	۵۲/۳۰	۷۸/۸۴	۱/۱	۹۷/۶۶

میانگین های دارای حروف مشابه بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵% تفاوت معنی داری ندارند

جدول ۴- مقایسه میانگین های اثر انواع میکوریزا و سطوح مختلف ورمی کمپوست بر عملکرد کمی و کیفی آوبشن

میکوریزا	ورمی کمپوست (درصد)	ارتفاع بوته (cm.plant-1)	وزن خشک بوته (gr.plant-1)	تعداد ساقه جانبی	طول ریشه (cm.plant-1)	تعداد گل در گل آذین	درصد اسانس	درصد تیمول
عدم تلقیح	۰	۷/۱۸	۰۲/۱۶	۶۵	۱۴/۲۱	۶۷/۵۱	۷۸/۰	۸۷/۵۵
عدم تلقیح	۲۵	۱۴/۲۵	۲۷/۲۰	۳۳/۷۵	۵۳/۲۷	۳۳/۷۶	۹۲/۰	۰۲/۶۴
عدم تلقیح	۵۰	۵/۲۳	۴۹/۱۷	۳۳/۶۹	۶۷/۲۳	۷۲	۸۳/۰	۰۵/۵۸
Glomus i	۰	۵/۲۵	۴۸/۲۱	۶۷/۸۰	۶۷/۳۱	۳۳/۷۹	۹۹/۰	۲۸/۶۴
Glomus i	۲۵	۷۷/۳۱	۸۸/۲۳	۸۸	۸۳/۳۵	۹۸	۲۳/۱	۴۵/۷۵
Glomus i	۵۰	۲۷	۸۱/۲۱	۳۳/۸۳	۷۲/۳۲	۳۳/۸۳	۱/۱	۴۱/۶۷
Glomus m	۰	۱/۳۰	۹۶/۲۳	۶۷/۹۰	۵۳/۳۴	۶۷/۹۴	۲۸/۱	۲/۷۲
Glomus m	۲۵	۸۳/۳۴	۹۷/۲۵	۶۷/۹۵	۷۲/۳۷	۳۳/۱۱۱	۶۷/۱	۲۷/۷۹
Glomus m	۵۰	۸۳/۳۱	۹۴/۲۴	۹۲	۱۷/۳۵	۹۹	۳۸/۱	۴۶/۷۵

میانگین های دارای حروف مشابه بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵% تفاوت معنی داری ندارند

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

تلقیح میکوریزی، موجب تحریک رشد و افزایش سرعته جذب مواد غذایی بیوهیوسف می شود (Andrade et al., ۲۰۰۴). احتمال می رود که تأمین عناصر غذایی برای گیاه از کودهای شیمیایی یا ترشحات ریشه، می تواند توسط قارچ های میکوریزا تغییر یابد. تحقیقات متعدد نشان داده است که فسفر، نیتروژن، پتاسیم، روی، مس، گوگرد، کلسیم و آهن توسط نظام میکوریزایی جذب شده و به گیاه منتقل می شوند (Cardoso & Kuyper, ۲۰۰۶; Gosling et al., ۲۰۰۶). میکوریزا از طریق افزایش سطح تماس، یا به عبارت دیگر از طریق افزایش طول مؤثر ریشه، سبب افزایش جذب عناصر غذایی می شود. وجود قارچ های میکوریزا و ایجاد همزیستی با ریشه بسیار یا ریشه گیاهان، نشان می دهد که احتمالاً بر خیز این قارچ ها از طریق همزیستی با گیاهان موجب بهبود رشد گیاه می شود (Yano-Melo et al., ۲۰۰۳).

منابع

- Al-Karaki G.N. and Al-Omouh M. ۲۰۰۲. Wheat response to phosphogypsum and mycorrhizal fungi in alkaline soil. *Journal of Plant Nutrition*, ۲۵: ۸۷۳-۸۸۳.
- Andrade S. A. L., Abreu C. A., Abreu M. F. and Silveria A. P. D. ۲۰۰۴. Influence of lead addition on arbuscular mycorrhiza and rhizobium symbiosis under soybean plants. *Applied Soil Ecology* ۲۶: ۱۲۳-۱۳۱.
- Arancon N., Edwards C.A., Bierman P., Welch C., and Metzger J.D. ۲۰۰۴. Influences of Vermicomposts on field strawberries: ۱. Effects on growth and yields. *Bioresource Technology*, ۹۳: ۱۴۵-۱۵۳.
- Auge R.M. ۲۰۰۱. Water relations drought and VA mycorrhizal symbiosis. *Mycorrhiza* ۱۱: ۳-۴۲.
- Burnie, D. ۱۹۹۵. *Wild flowers of the Mediterranean*. ۳۲۰ pp. Dorling Kindersley. London.
- Cardoso I. M. and Kuyper T. W. ۲۰۰۶. Mycorrhizas and tropical soil fertility. *Agriculture, Ecosystems and Environment*. ۱۱۶: ۷۲-۸۴.
- Den Hollander N.G., Bastiaans L. and Kropff M.J. ۲۰۰۷. Clover as a cover crop for weed suppression in an intercropping design. II. Competitive ability of several clover species. *European Journal of Agronomy*. ۲۶: ۱۰۴-۱۱۲.
- Ghazi N. Al-Karaki. ۱۹۹۸. Benefit, cost and water-use efficiency of arbuscular mycorrhizal durum wheat grown under drought stress. *Mycorrhiza* ۸: ۴۱-۴۵.
- Gosling P., Hodge, A., Goodlass G. and Bending G. D. ۲۰۰۶. Arbuscular mycorrhiza fungi and organic farming. *Agriculture, Ecosystems and Environment*, ۱۱۳: ۱۷-۳۵.
- Kapoor R., B. Giri and Mukerji K. G. ۲۰۰۴. Improved growth and essential oil yield and quality in *foeniculum vulgare* Mill on mycorrhizal inoculation supplemented with P-fertilizer. *Bioresource Technol.* ۹۳: ۳۰۷-۳۱۱.
- Marschner H., and Dell B. ۱۹۹۴. Nutrient uptake in mycorrhizal symbiosis. *Plant and Soil* ۱۵۹: ۸۹.
- Yano-Melo A. M., Saggin J. D., Maia L. C., ۲۰۰۳. Tolerance of mycorrhized banana (*Musa sp. cv. Pacovan*) plantlets to saline stress. *Agric. Ecosyst. Environ.* ۹۵: ۳۴۳-۳۴۸.

Abstract

In order to investigate the effects of mycorrhiza and vermicompost on yield and quality of *Thymus vulgaris* medicinal herb, a greenhouse experiment as a factorial form with a randomized complete block. The first factor includes the lack of mycorrhiza (control), the using of *Glomus interradices* and *Glomus mosseae* species and the second factor includes the using of vermicompost at three levels: ۰ (control), ۲۵ and ۵۰% of the pots volume. Based on the experiment results, mycorrhiza and vermicompost have meaningful effect on the one percent probable ($p > 0.01$) on plant height, plant dry weight, number of lateral shoots, root length, leaf length, the number of flowers per inflorescence, essential oil and thymol percent. Also interaction effect of the mycorrhiza with the vermicompost on the plant height, plant dry weight, root length and the number of flowers per inflorescence on the five percent probable ($p > 0.05$) was significant. The using of mycorrhiza caused the improving at the measured characteristics so that the most measurement contents in the using of *Glomus mosseae* species were obtained. It was also observed that the ۲۵% using of vermicompost has the greatest impact on the *Thymus vulgaris* medicinal herb.